



Sigfridus baro ab Epstein uir fuit pietate & doctrina suo tempore doctissimus. Itaq; omnium consensu 24. Archiepiscopus Moguntinensis electus fuit. Praesidebat eo tempore Romae Hildebrānus astutissimus monachus, qui se Gregorium septimum dixerat. Hic cum mirum in modum Ecclesiam turbaret, atq; beneficiorum Ecclesiasticorum collationes ab Imperatore Heinrico 4. ad se rapere, & sacerdotibus uxores auferre cuperet, Sigfridus Cæsarea autoritate cum Germaniæ Episcopis Vuormatię synodum celebrauit, ut ea de re inuicem deliberarent, atq; ex sacrarum literarum sanctorumq; patrum et Conciliorum decreto aliquid certi statuerent. Aderant Vdo Treuerensis, Vuilhelmus Traiectensis, Henricus Metensis, Henricus Leodiensis, Richardus Verdunēsis, Bibo Tullensis, Hermannus Spirensis, Burckardus Halberstatēsis, Vuernherus Strasburgensis, Burckardus Basiliensis, Otto Constantiensis, Adelbero Vuirtzburgensis, Ruodbertus Babenbergensis, Otto Ratisbonēsis, Elingardus Frisingensis, Vdalricus Eystetensis, Fridericus Monasteriensis, Eilbertus Mindenensis, Hezil Hildesheimensis, Beno Osneburgensis, Ebbo Neuburgensis, Imadus Paderbornensis, Thiedo Brandenburgensis, Burckardus Losannensis, & Bruno Viennensis ad Rhodanū, cum multis alijs praelatis & uiris doctissimis. Illi re deliberata pontificem literis suis erroris admonent, ei periuurium ostendunt, malas artes inculcant, atq; nisi resipiscat officio papatus deponunt, id quod ex literis ipsis ad pontificem scriptis fufius patet, quæ extant in Ioan. Stumpffij Heluetica historia lib. 4. cap. 42. Cum hoc modo per 24. annos rebus præfuisset, tandem 1084. magno suorum luctu uita functus est. Anon.